irannewspaper.ir

پنجشنبه ۱۷ مهر ۱۴۰۴ • سال سی‌و یکم • شماره ۸۸۵۵
• اذان ظهر ۱۱/۵۲ • اذان مغرب ۱۷/۵۵ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۰ • اذان صبح فردا ۰۴/۴۳ • طلوع آفتاب فردا ۰۶/۰۷

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• **صاحب امتیاز:**
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• **مدیر مسئول:**
صادق حسین جابری انصاری

• **سردبیر:**
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• **رئیس هیأت مدیره:** صادق حسین جابری انصاری
• **مدیرعامل:** علی متقیان
• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵
• **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امیرالمؤمنین علی علیه السلام:
هر که دستش را به احسان گشاید، نعمت خود را از زوال یافتن نگه دارد.

غررالحکم، ۸۶۵۹

از کنسرت همایون شجریان تا فیلم‌هایی که در اسکار شرکت کردند

نقل قول

همان‌طور که پیش از این هم گفتم، همایون شجریان در سفر است. این خانواده در این روزها عزادار هستند و به آن‌ها تسلیت می‌گویم. طبیعی است که بعد از سفر او درباره اینکه برنامه چگونه و کجا برگزار شود، گفت‌وگو خواهیم کرد. درباره برخی از فیلم‌هایی که در اسکار شرکت کردند هم باید بگویم دریافت مجوز ساخت فیلم در ایران موجب شکل‌گیری فرآیندی می‌شود که بر اساس آن می‌توانیم از ایران در اسکار شرکت کنیم. ایرانیان فعالی در کشورهای مختلف داریم که فیلم می‌سازند و می‌توانند با شرایطی که دارند در اسکار حضور پیدا کنند اما سه فیلمی که رفتند در روند فیلم‌های ایرانی نبودند.

پاسخ سیدعباس صالحی
وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی
در حیاط دولت به نقل از ایرنا

روایت «شهرزاد» به رهبری نصیر حیدریان در تالار وحدت

ارکستر سمفونیک تهران به رهبری نصیر حیدریان با اجرای آثاری از نیکولای ریمسکی کورساکف (موسیقیدان نامدار روس) و عرفان وکیلی، با عنوان «شهرزاد»، طی دو شب (۲۶ و ۲۷ مهرماه) در تالار وحدت روی صحنه می‌رود. کورساکف این اثر ماندگار را در سال ۱۸۸۸ میلادی بر پایه داستان‌های هزارویک شب نوشت. «شهرزاد» را می‌توان یکی از محبوب‌ترین ساخته‌های او دانست؛ اثری که با ترکیب خیال‌پردازانه سازبندی و رنگ‌آمیزی صوتی درخشان، شنونده را به سفری افسانه‌ای می‌برد. / ایران

تحسین بازی تیموتی شالامی در جشنواره نیویورک

«مارتی معظم» فیلم جدید جاش سفدی با بازی تیموتی شالامه با نمایش در جشنواره فیلم نیویورک تماشاگران را غافلگیر کرد و تحسین منتقدان را به عنوان «بهترین اثر حرفه‌ای» شالامه به همراه آورد. داستان فیلم در سال ۱۹۵۳ اتفاق می‌افتد و با الهام از زندگی مارتی رایزمن قهرمان پینگ‌پنگ ساخته شده است. فیلمبرداری این فیلم را داریوش خنجی انجام داده که تضمین می‌کند بهترین مسابقات پینگ‌پنگی را که تا به حال روی پرده سینما ظاهر شده، خلق کرده است. / مهر

علیرضا قربانی با «ایرانم» در اهواز

تورکنسرت «ایرانم» علیرضا قربانی از ابتدای آبان ماه در اهواز برگزار می‌شود. در حال حاضر علیرضا قربانی در کانادا به سر می‌برد و پنج اجرا در شهرهای ونکوور، کلگری، مونترال و تورنتوی کانادا دارد. اشعار تورکنسرت «ایرانم» از مولانا، امیرخسرو دهلوی، واقف لاهوری، هوشنگ ابتهاج، احمد شاملو، غلامرضا طریقی، حسین غیاثی، احمد امیرخلیلی و حمید خلف‌بیگی است و حسام ناصری، علیرضا افکاری و مهیار علیزاده آهنگسازان قطعات این تورکنسرت هستند. / ایران

انتقاد

سرپرست معاونت هنری در گفت‌وگو با «ایران» مطرح کرد

از برگزاری کنسرت‌های خیابانی تا جشنواره‌های فجر ۱۴۰۴

نداسیجانی
گروه فرهنگی

سرپرست معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تأکید کرد: «جشنواره‌های هنری بایستی به سمت و سوی نوآوری و خلاقیت سوق داده شوند.»

تأکید بر نوآوری در جشنواره‌های فجر

محمد مهدی احمدی درحاشیه مراسم پاسداشت و تکریم هنرمندان متولد مهرماه که شامگاه سه‌شنبه ۱۵ مهرماه برگزار شد، درگفت‌وگو با «ایران» درباره برنامه‌ریزی‌های وزارت فرهنگ درخصوص برگزاری جشنواره‌های فجرامسال بیان کرد: «طبق روال هرسال، جشنواره‌ها در زمان‌های تعریف شده برگزارخواهند شد، اما در این دوره دو نکته مهم مد نظر قرار گرفته و دراین باره با دبیران و مقامات مسئول این حوزه‌ها مطرح کرده‌ایم. اول اینکه با ایجاد نوآوری جشنواره‌ای متفاوت‌تر نسبت به سال قبل برای مردم برگزارکنیم تا مخاطبان امتیازات و مزایای آن را احساس کنند. مبحث نوآوری یکی از شاخصه‌های مهم ارزیابی جشنواره‌های امسال خواهد بود.» مشاور عالی و مدیر کل حوزه وزارتی در ادامه صحبت‌هایش به دعوت از پیشکسوتان حوزه هنر اشاره کرد و گفت: «بنا نیست در هر دوره از جشنواره مواردی در جشنواره تکرار شود. بطور مثال در بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر فجر به دوستان تأکید و اعلام کردیم به جای استفاده از کارهای ضعیف در این بخش که اهانت به هنرمندان تئاتر کشورمان است، با حضور اساتید و صاحب‌نظران مطرح این هنر در سطح جهان، ورکشاپ و کارگاه‌های آموزشی برگزار شود تا نسل جوان از تجربیات پیشکسوتان این عرصه بهره‌مند شوند.» جوانگرایی موضوع دیگری بود که سرپرست معاونت هنری به آن اشاره و در این باره اظهار کرد: «فضای فرهنگی و هنری جامعه ما با سلیقه و نگاه نسل امروز اداره می‌شود، براین اساس تأکید من این است از نسل جوان در حوزه‌های فرهنگی و هنری بهره ببریم و آنها را که جذب کنیم. البته این دیدگاه به معنای کنار گذاشتن پیشکسوتان این حوزه نیست و لازم است از تجربیات بزرگان هم بهره ببریم، اما درکنار آن توجه ویژه به نسل جوان را هم نباید فراموش کرد چرا که هنرمندان بسیار مستعد و هنرمندی در این عرصه فعالیت می‌کنند و نیاز است دیده شوند تا بتوانند درحوزه‌های موسیقی، تئاتر و هنرهای تجسمی حضور جدی‌تری پیدا کنند.» احمدی تأکید کرد: «نسل امروز، نسل با استعدادی است و در جشنواره موسیقی جوان نمونه‌های آن را شاهد بودیم؛ نوازندگان کم سن و سال و توانمندی که هنر نوازندگی‌شان همچون قدما بود. براین اساس ضرورت دارد نگاه جدی در این زمینه صورت بگیرد تا در آینده نزدیک شاهد تحولات بسیار خوبی در عرصه فرهنگ و هنر باشیم.

مشکلی با کنسرت‌های خیابانی نداریم

سرپرست معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه صحبت‌هایش درباره نگاه وزارتخانه به کنسرت‌های خیابانی گفت: «مشکلی با کنسرت‌های خیابانی نداریم و مسأله آقای شجریان هم به سبب محدودیت زمانی بود و برگزاری چنین کنسرت‌هایی نیازمند مقدماتی است و ان‌شاءالله بتوانیم در آینده نزدیک از حضور ایشان بهره ببریم. او در ادامه گفت: «کنسرت‌های خیابانی در حال حاضر در شهر تهران و برخی پارکها در حال برگزاری است و برای ما فرقی نمی‌کند کنسرت در سالن برگزار شود یا در برج آزادی، مهم این است که مقدمات آن فراهم شود تا به کسی آسیبی نرسد و این جشن و شادمانی‌ها به نگرانی تبدیل نشود به این سبب که مردم به اعتماد ما در این کنسرت‌ها و جشن‌ها حضور پیدا می‌کنند و ضرورت دارد شرایط امنیتی آنها نیز فراهم شود.»

اهمیت به هنر؛ رمز ماندگاری در تاریخ

محمدمهدی احمدی در ادامه صحبت‌هایش افزود: حرمت هنرمند وابسته به جایگاه موقت نیست. هر حکومتی که به هنر اهمیت داده در تاریخ ماندگار شده است. هنر است که جامعه و انسان را جاودانه می‌سازد. خدمت بزرگ مؤسسه هنرمندان پیشکسوت جلوگیری از فراموشی هنرمندان است و این کاری ارزشمند در شرایطی است که گاه جامعه دچار فراموشی می‌شود. جامعه‌ای که پیشکسوتان خود را فراموش کند، پیوندش با گذشته و فرهنگ اصیل قطع می‌شود. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مفتخر است که در خدمت این قشر ارزشمند باشد.

محی‌الدین مظفر، کارگردان فیلم سینمایی «ماهی در قلاب» در گفت‌وگو با «ایران»

کودک تاجیک در خانه با شاهنامه بزرگ می‌شود

گفت و گو

نیره رضایی مطلق
خبرنگار

شکل‌گیری همکاری‌های فرهنگی و مشترک میان کشورهایی که علاوه بر نزدیکی جغرافیایی، از زبان و ادبیات مشترکی هم با ما برخوردارند، همواره نتایج مثبت و تأثیرگذاری برای مردم هر دو کشور داشته‌است. یک اثر سینمایی علاوه بر دارا بودن نشانه‌های مشترک زبانی می‌تواند دست روی اشتراکات فرهنگی و باورهای انسانی که میان هر دو کشور استوار است، بگذارد و این شناخت جهانی حتی می‌تواند منجر به دیپلماسی رسانه‌ای نیز شود. تولید فیلم سینمایی «ماهی در قلاب» به کارگردانی محی‌الدین مظفر و تهیه‌کنندگی امیر تاجیک و محی‌الدین مظفر که با خود سرمایه‌گذارانی از هر دو کشور را نیز همراه کرده است، شاید اولین گام برای این دیپلماسی رسانه‌ای باشد؛ اما تأثیرگذاری و اثربخشی آن میان هر دو کشور فراتر از تولید یک اثر سینمایی خواهد بود. «ماهی در قلاب» با حضور در بخش مسابقه سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، داستان دلیر، شخصیت کودک فیلم را به منزله داستانی سرشار از دوستی و عشق، برای ایرانیان و مخاطبان جهانی اثر روایت می‌کند؛ قصه‌ای که مبتنی بر روابط انسانی شکل گرفته است. مؤلفه‌های مشترک انسانی، فیلم را فراتر از جغرافیا به اثری جهانی بدل کرده و کارگردانی دقیق و مملو از جزئیاتش به آن برتری داده است. گفت‌وگوی ما با محی‌الدین مظفر، کارگردان تاجیکستانی این اثر را می‌خوانید.

ایده داستان فیلم «ماهی در قلاب» از کجا آمد؟

من هر اثری که ساختم، برگرفته از تجربیات شخصی و تجربه زیسته خودم بوده است. سال ۱۹۹۲ با وقوع جنگ داخلی در تاجیکستان که یکی از ویرانگرترین درگیری‌های پساشوروی در آسیای مرکزی بود، پدر و مادرم مرا به یتیم‌خانه سپردند و به روسیه رفتند. زندگی من در کنار کودکانی شکل گرفت که هر کدام به نحوی از پدر و مادر خود جدا افتاده بودند. از این رو من کاملاً با این فضا آشنا بودم و دوست داشتم احساس خودم را در قالب اثرم به تصویر بکشم.

به همین دلیل برای واقعی بودن اثرتان سراغ بازیگری از همین جنس و ویژگی رفتید؟

داستان فیلم قصه پسربچه‌ای به نام «دلیر» است که در یک مدرسه شبانه‌روزی تحصیل و زندگی می‌کند و در پی دست پیدا کردن به آرزویی بلند سفری را آغاز می‌کند. کودکان فیلم را بازی نمی‌کنند، بلکه زندگی می‌کنند. پس باید کودکی را انتخاب می‌کردم که زندگی خودش را بازی می‌کرد و این سخت‌ترین مرحله اولیه این اثر بود.

چگونه این شخصیت را پیدا کردید؟

تمام تاجیکستان را جست‌وجو کردم و سه ویژگی برای بازیگرم درنظر گرفتم. کودکی که این نقش را زندگی کرده باشد و درک درستی از نداشتن مادر و زندگی در پرورشگاه داشته باشد، چهره سینمایی داشته باشد و سوم اینکه استعداد و جرأت بازیگری در او باشد و مقابل دوربین کم نیاورد. این جست‌وجو سه ماه طول کشید و از هزار و ۸۲۵ کودک تست بازیگری گرفتیم و در نهایت عبدالله عبدالرحیم‌زاده را انتخاب کردیم.

عبدالله را چگونه به دلیر نزدیک کردید؟

دلیر و برادرش در یک پرورشگاه بودند. پدرش آن‌ها را ترک کرده بود و مادرش هم ازدواج کرده بود. این برای یک کودک سراسر سختی و اندوه است؛ اما نه تنها دلیر بلکه همه کودکانی که در پرورشگاه هستند، موجوداتی قوی و مصمم‌اند. آنها در کودکی مرد می‌شوند و بزرگ می‌شوند. بی‌والدینی آنها را زود پخته می‌کند و به کمال می‌رساند. تفکرشان با هم‌سن و سال‌هایشان متفاوت است و این‌گونه پرورده می‌شوند. آنها تشنه مهر و محبت هستند و از آسیبی که دیده‌اند، همیشه رنجورند. اینها را همه در عبدالله می‌دیدم و لازم بود که او مورد مراقبت و آموزش قرار بگیرد. دو ماه زمان برد که او با ما همراه شود. در همه موارد از جمله فن بیان، صحبت کردن به زبان فارسی رسمی، ارتباط با دوربین و... برایش کارگاه آموزشی گذاشتیم تا عبدالله «دلیر» شد.

کار با کودکان چقدر برایتان اهمیت دارد؟

تاکنون هر اثری ساخته‌ام، درباره کودکان بوده و این دلیل کافی برای علاقه‌مندی‌ام به کودکان است. چهار فرزندی که دارم یعنی گردآفرید سه ساله، مهرآفرین هشت ساله، نازیه ۱۳ ساله و احرار ۱۵ ساله هم همگی در مسیر فیلمسازی من بزرگ شده‌اند.

> سینمای ایران برای من همیشه الهام‌بخش بوده؛ خصوصاً فیلم‌های عباس کیارستمی و مجید مجیدی را خیلی دوست دارم. کیارستمی برای من الهام‌بخش به تصویر کشیدن زندگی بود. دوست داشتم مانند آثار شناخته‌شده این کارگردانان بدون هیچ نقابی به دنیای کودکان نزدیک شوم

شخصیت نگاره، معلم مدرسه شبانه‌روزی و انتخاب سیاره صفرأوا بر چه مبنایی شکل گرفت؟

او هم برگرفته از خانم نگاره در دنیای واقعی است. نگاره در دنیای واقعی مربی باتجربه‌ای است که تاکنون ۱۱۸ یتیم و کودک را رهبری کرده و سر و سامان داده است. شخصیتی متین و مهربان که برای رسیدن به این شخصیت لازم بود بازیگری برجسته و شناخته‌شده نقش او را بازی کند. سیاره از ستاره‌های سینمای روس است و خیلی در سینمای تاجیک بازی قبول نمی‌کند؛ اما نقش معلم مدرسه را با صداقت و خلوص فراوان قبول کرد. برای اینکه نقش نگاره را بپذیرد، تمنا کردم که دو هفته در کنار نگاره واقعی باشد و با هم مراوده کنند.

از ابتدا برای نقش صمد، خورشید مصطفی‌اف را انتخاب کردید؟

خورشید از بازیگران معروف تاجیکستان و در واقع شهاب حسینی تاجیکستان است و الان که فیلم به اکران رسیده، می‌بینم این انتخاب چقدر درست بود.

چقدر اشاره به نشانه‌های مشترک میان ایران و تاجیکستان برایتان اهمیت داشت؟

مهم‌ترین نشانه مشترک برای مردم تاجیکستان تونل «استقلال» است که ایران برای ما ساخت و مهم‌ترین یادگاری از مردم ایران برای تاجیک‌هاست که پایتخت دوشنبه را به دومین شهر بزرگ کشور، خجند متصل می‌کند. این تونل رمز دوستی ما و ایران است و من دوست داشتم برای قدردانی و احترام، این نشانه را در اثرم نشان دهم.

و خواندن بیتی از غزل حافظ، اگر آن ترک شیرازی به‌دست آرد دل ما را...؟

برای ما شاعرانی چون سعدی، حافظ و مولانا قابل احترام‌اند و در خانواده‌های ما همه این اشعار را می‌خوانند. شما در تاجیکستان کافی است یک مصرع از حافظ بخوانید؛ بلافاصله نفر مقابل آن را ادامه می‌دهد. این احترام را ما به فردوسی هم داریم و اکنون همه تاجیک‌ها یک شاهنامه در خانه دارند و آن را برای کودکان‌شان می‌خوانند. پس گنجاندن شعری از حافظ برای ما نشانه‌ای از دوستی و علاقه‌مان به ایران بود.

از سینمای ایران بگویید که چقدر با آن آشنایید؟

سینمای ایران برای من همیشه الهام‌بخش بوده؛ خصوصاً فیلم‌های عباس کیارستمی و مجید مجیدی را خیلی دوست دارم. کیارستمی برای من الهام‌بخش به تصویر کشیدن زندگی بود. فیلم‌هایشان را عین زندگی دیدم و دوست داشتم مانند آثار شناخته‌شده این کارگردانان بدون هیچ نقابی به دنیای کودکان نزدیک شوم.

از کار کردن با فردین خلعتبری بگویید و روزهایی که با هم برای آهنگسازی فیلم سپری کردید.

من با بسیاری از هنرمندان کشورهای دیگر از جمله روسیه، قزاقستان و... کار کرده‌ام؛ اما کار با هنرمندان ایرانی ارزش و اعتبار دیگری برایم دارد. من خیلی خوشبختم که با استاد خلعتبری آشنا شدم. او متواضعانه حرف‌هایم را می‌شنید و به احساسم احترام می‌گذاشت.

من حین ساخت فیلم موسیقی‌اش را هم می‌شنوم و در ذهنم است که الان چه می‌خواهم. این حس را با خلعتبری در میان می‌گذاشتم و او به من گوش می‌سپرد و می‌نواخت تا به یک حس مشترک برسیم. انتخاب موسیقی برای این فیلم دشوار بود و نباید موسیقی به سمت یکی از کشورها می‌رفت. باید روی مرز مشترک حرکت می‌کردیم و این اتفاق به خوبی رخ داد.

فکر می‌کنید این فیلم چه بازخوردی در ایران داشته باشد؟

دوست دارم این فیلم پل ارتباطی ما و ایران باشد. ما دو ملت در واقع از یک مادریم و مادر ما زبان و فرهنگ ماست.

سهیل موفق کارگردان فیلم کودک «نوروز»:

نگاه به جهان با ذهن و زبان کودک آسان نیست

سینمای کودک و خانواده یکی از دشوارترین و حساس‌ترین گونه‌های سینمایی است که همواره در مسیر تولید و اکران با چالش‌های فراوانی روبه‌رو بوده است. سهیل موفق، کارگردان شناخته‌شده سینما، در گفت‌وگو با «ایران» از مشکلات ساخت و سرمایه‌گذاری در فیلم‌های کودک سخن گفته و تجربه تولید فیلم «نوروز» به نویسندگی حمزه صالحی را تشریح می‌کند؛ فیلمی که با وجود دشواری‌های اقتصادی و کمبود منابع تبلیغاتی، توانست مخاطبان خود را جذب کند و نگاه فرهنگی متفاوتی به آیین نوروز ارائه دهد.

آقای موفق، شما سال‌هاست در حوزه سینمای کودک فعالیت دارید. به نظر شما چرا ساخت فیلم در این ژانر تا این اندازه دشوار است؟

ساخت فیلم برای کودک و خانواده از دشوارترین کارها در سینماست؛ چه از نظر محتوایی، چه بصری و چه در انتخاب بازیگر. جلوه‌های ویژه، طراحی صحنه و ریتم پرتحرک فیلم کودک همگی هزینه‌بر هستند و بخش خصوصی به‌سختی می‌تواند از عهده آن برآید.

من پنج سال برای جذب سرمایه‌گذار تلاش کردم و به اغلب نهادهای دولتی دارای بودجه فرهنگی مراجعه داشتم، نتوانستم جلب حمایت کنم. در نهایت، نتوانستیم سرمایه‌گذاران دولتی را جذب کنیم و پروژه در بخش خصوصی و با وجود فشار شدید اقتصادی ساخته شد. با این حال، هنرمندانی چون استاد علی نصیریان، شبنم مقدمی، مهدی هاشمی و افشین هاشمی با باور به کیفیت اثر و علاقه به موضوع آن، با دستمزدی کمتر از عرف معمول همکاری خود را اعلام کردند که این همراهی برایم بسیار ارزشمند بود. به باور من، سینمای کودک دشوارترین ژانر سینماست، زیرا باید با ذهن و زبان کودک آشنا باشی و از نگاه او به جهان بنگری. بسیاری از فیلمسازان در مواجهه با این سختی‌ها، این حوزه را ترک می‌کنند و این یکی از آسیب‌های جدی سینمای کودک در کشور است.

تجربه ساخت و اکران فیلم «نوروز» برای شما چطور بود؟

فیلم «نوروز» اثری ملی و در عین حال فراملی است، چراکه جشن نوروز در میان بیش از ۱۰ کشور به‌طور رسمی برگزار می‌شود و ریشه در تمدن پارس دارد. این فیلم حاصل پنج سال کار مشترک من و حمزه صالحی است. ما سعی کردیم اثری به‌روز، آموزنده و در عین حال سرگرم‌کننده بسازیم، اما شرایط اقتصادی دشوار اجازه تبلیغات مؤثر را نداد.

فیلم در اکران نوروز سال ۱۴۰۳ حدود دو ماه بر پرده سینماها بود و پیش از آن نیز در بخش سودای سیمرغ جشنواره فیلم فجر با دیگر آثار رقابت کرد. با وجود این، به دلیل نبود بودجه کافی برای تبلیغات، بسیاری از مخاطبان حتی از اکران آن مطلع نشده بودند.

پس از آن، فیلم در جشنواره میراث فرهنگی در شیراز به نمایش درآمد و بیش از ۴۰۰۰ دانش‌آموز به تماشای آن نشستند. استقبال پرشور کودکان و مربیانشان برایم بسیار ارزشمند بود؛ بسیاری از آنان با شگفتی و گلایه عنوان کردند که از اکران عمومی فیلم در ایام نوروز بی‌خبر بوده‌اند و خواستار ادامه نمایش آن شدند. این تجربه نشان داد که نبود تبلیغات کافی چگونه می‌تواند مانع دیده شدن یک اثر شود.

به نظر شما اصلی‌ترین موانع پیش روی سینمای کودک چیست؟

نبود حمایت مالی و سیاست‌گذاری مشخص در تولید فیلم‌های کودک، کمبود تبلیغات مؤثر و بی‌توجهی برخی نهادهای فرهنگی به این ژانر، از مهم‌ترین موانع هستند. بسیاری از سازمان‌هایی که بودجه فرهنگی دارند، سراغ پروژه‌های کودک نمی‌روند و این باعث شده سینمای کودک در حاشیه بماند و بسیاری از نیروهای خلاق آن از این حوزه فاصله بگیرند.

برای بهبود وضعیت سینمای کودک چه باید کرد؟

سینمای کودک نیازمند حمایت هدفمند و نگاه راهبردی است. باید فیلمسازان جوان و علاقه‌مند در کنار پیشکسوتان خوش‌ذوق و به‌روز در این حوزه مورد حمایت قرار گیرند و آثار به‌روز، متنوع و متناسب با ذائقه کودکان ساخته شود. همچنین خلق قهرمانان جدید، بویژه قهرمانان دختر، می‌تواند به جذب مخاطب و گسترش تأثیر فرهنگی این سینما کمک کند. سینمای کودک نه‌تنها یک سرمایه‌گذاری فرهنگی است، بلکه اگر درست مدیریت شود، می‌تواند در عرصه بین‌المللی نیز موفق باشد و تصویر انسانی و فرهنگی ایران را به نسل‌های آینده منتقل کند.